तस्यासन् यामिका रात्रौ सुम्मुनिप्रमुखा नृपाः ॥५१५॥
नामान्यद्विनयादित्य इति प्रख्यापयन् नृपः ।
पूर्वाशां विनयादित्यपुरेणालङ्कृतां व्यधात् ॥५१६॥
अभ्युत्सेकेन सहसा साहसाध्यवसायिनां ।
श्रीरारोहति सन्देहं महतामपि भूभृतां ॥५१७॥
भीमसेनाभिधानस्य स दुर्गं पूर्वभूपतेः ।
निःशब्दो व्रतिभिः सार्द्धं व्रतिलिङ्गी विवेश यत् ॥५१८॥
तं रन्ध्रान्वेषिणं तत्र परिज्ञाय चिरस्थितः ।
भ्राता जज्जस्य सिद्धाख्यो गत्वा राज्ञे न्यवेदयत् ॥५१९॥
भूपतिर्भीमसेनोऽथ राजाकस्माद्बबन्ध तं ।
नङ्कुषाजगरो भीममिव भीमपराक्रमं ॥५२०॥
तस्मिन् वीरे तथा बद्धे धुर्ये पुरुषकारिणां ।
पौरुषद्वेषिणा जाने दैवेनोन्नमितं शिरः ॥५२१॥
जयापीडस्त्वसंमूढो व्यसनेऽप्यतिदारुणे ।
तांस्तानू संचिन्तयन्नासीदुपायानुदयोन्मुखः ॥५२२॥
अत्रान्तरे नरपतेः पौराणामतिदुस्तरा ।
लूतामयकृता व्यापदुदपद्यत मण्डले ॥५२३॥
आमयः स्पर्शसंचारी तत्र व्यापादकश्च सः ।
देशदोषादतो जन्तुर्लूताव्याप्तो विवर्ज्यते ॥५२४॥